

Наші інтерв'ю

Чекаємо на вашу допомогу, дорогі викладачі !

Напередодні міжнародного жіночого свята в актовому залі університету відбувся традиційний святковий конкурс – концерт “Міс університет – 98”.

Це щорічне свято відбувається вже близько 10 років. Спрямовано воно на підтримку добрих студентських традицій. В цьому році в ньому були деякі особливості. Так, організатором свята був новий структурний підрозділ університету – Центр культури і дозвілля (ЦКД), а організував його оргкомітет лише з 3-х чоловік. Ми попросили директора Центру Геннадія Лепського поділитися своїми враженнями.

- До підготовки свята оргкомітет поставився професійно. Концерт відбувся на високому технічному рівні забезпечення, мав гарний призовий фонд. Це завдяки зовнішній фінансовій підтримці, яку надали Міністерство у справах сім'ї та молоді, Управління в справах сім'ї та молоді Київської міської держадміністрації та Залізнична районна держадміністрація. Все відбувалося за ініціативою керівництва ЦКД.

Під час концерту здійснювався показ колекції АТ “Каштан” та Центру розвитку моди.

- Геннадію, розкажіть про сам конкурс красунь.

- У конкурсі взяли участь 13 студенток нашого університету. Готували їх до цього заходу школа краси, грації та моди “Імідж лабораторія” нашого Центру на чолі з Тетяною Погорілою, студенткою 41 групи технологічного факультету.

В концертній програмі, яка була представлена творчим потенціалом ЦКД, взяли участь студія бального танцю, вокальна й оперна студії, школа сучасного танцю, балетна група, СТЕМ “Дивні люди”, клуб прихильників реп культури та ВІА сантехнічного факультету “Матріаль”.

- Кого ж з дівчат визнано най...?

- Призові номінації серед дівчат розподілились: “Міс університет-98” – Ольга Соловйова, студен-

тка ТБКВМ-21; 1-ша віце-міс – Ганна Чистиліна /АБВ-22/, 2-га віце-міс – Жанна Василюк/МБ-12/; приз “Міс глядацьких симпатій” отримала також Аня Чистиліна.

На фото: “Міс університет-98” Оля Соловйова (зліва). Допомогала їй отримати приз Таня Погорілая, керівник школи краси, грації і моди ЦКД.

- Хто з гостей завітав на свято ?

- На конкурсі було багато гостей. Це керівники управлінь і служб київської держадміністрації, народні депутати, відомі модельєри України, керівники інституту театральних мистецтв. Серед них начальник управління у справах сім'ї та молоді О.М.Кулик, керівництво служби з гуманітарних та політичних питань Київської держадміністрації В.Г.Блінда та Л.Г.Бондаренко і ін. Така кількість гостей приємно вразила організаторів та відвідувачів концерту. Але були й деякі розчаруван-

ня. Адже викладацький та керівний склад нашого університету був представлений лише в особі однієї людини – проректора з учбової роботи М.М.Осетріна.

- На превеликий жаль, за останні роки стався “відрив” викладацького складу з студентською молоддю університету, втрачені найкращі традиції в культурному житті нашого закладу. Ще зовсім недавно “іскрометний” студентський гумор, культурні заходи були об'єктом пильної уваги, користувалися великим попитом як серед студентів, так і серед викладачів. На вечори, концерти, зустрічі всі приходили із задоволенням разом з сім'ями. Нині ці традиції втрачено. Хоч на основі аналізу останніх заходів, що провів ЦКД, можна відзначити зміни в кращий бік.

- В чому ж ці зміни ?

- При центрі працює 14 художніх колективів, ми вирішуємо питання “заповнювання” залу під час культурних заходів, але без підтримки наших викладачів та співробітників нам дуже важко.

Центр культури і дозвілля й надалі працюватиме для підвищення авторитету нашого університету в місті та країні як провідного учбового закладу, але ми сподіваємося на Вашу допомогу, дорогі наші викладачі !

Наша інформація.

Ювілейна дата – 15 років.

1 квітня 1983 р. у складі архітектурного факультету Київського інженерно-будівельного інституту була заснована кафедра “Архітектурного проектування населених міст та промислових комплексів”, яка з 1991 року носить назву кафедри “Містобудування”. На протязі усіх 15 років з 1983 по 1998 роки кафедру очолює доктор архітектури, професор, заслужений архітектор України, дійсний член-кореспондент Української академії архітектури Ігор Олександрович **Фомін**.

Кафедра “Містобудування” – єдина кафедра такого типу у провідному серед інженерно-будівельних вузів України – Київському Державному Технічному Університеті будівництва і архітектури, відповідає одній з трьох, затверджених Міносвітою України архітектурних спеціальностей – “Містобудування”. Кафедра охоплює об’єктами своїх наукових досліджень, пошукового і концептуального проектування майже всі райони України. Випускники її працюють майже у всіх областях України в проектних і дослідних установах і фірмах, на посадах та в управліннях головних архітекторів областей, районів, міст.

Стратегія і форми навчальної і наукової роботи кафедри визначаються потребами розвитку містобудування України. Перед Україною, як суверенною державою постали глобальні проблеми реорганізації територіального устрою і формування цілісного господарського комплексу в нових умовах – приватної власності, ринку, конкуренції і мінливої зовнішньо-політичної ситуації. Виникла необхідність виявлення дослідження і опису нових містобудівельних об’єктів – від держави в цілому до регіонів і поселень та формування нового

предмету, досліджень, пов’язаного з ринком землі, житла, нерухомості. Потребують нової методологічної постанови і дослідження історичних, культурологічних і духовних сторін розвитку територій і поселень України. Під цим кутом зору на кафедрі формуються основні напрямки містобудівельної історико-культурної, екологічної, соціальної і інженерно-технічної проблематики наукових і проектних досліджень. Формування методології досліджень і методики підготовки та навчання архітекторів-містобудівельників проходить у тісному взаємозв’язку з провідними проектними та науково-дослідними інститутами України – Державним комітетом України у справах містобудування, архітектури і житлової політики, Дніпромист, ГоловКиївпроект, НДІТІАМ, Київ НДПМістобудування, Управлінням генерального плану АО Київпроект, Управлінням національних природних парків і заповідної справи Мінекобезпеки України, Українською Академією Архітектури, Академією Будівництва України, а також місцевими органами влади і самоуправління населених міст Горлівки, Одеси, Чернігова, Києва, Дніпропетровська, Харкова, Київського обласного відділу в справах архітектури і містобудування. В 1985 р. був створений філіал кафедри містобудування в найбільш близькому за фахом і значному проектному інституті “Дніпромист” під керівництвом того директора членкор. УАА Ю.М.Білоконя. Це безперечно сприяло і сприяє зміцненню багатоаспектних зв’язків теоретичних курсів, учбового та дипломного проектування з сучасною містобудівною практикою.

(Початок. Прод. на 5 стор.)

❧ ВІТАЄМО ! ❧

Бориса Яковича Константиновського – доцента кафедри будівельних матеріалів.

Олександра Федоровича Корбакова – доцента кафедри опору матеріалів.

Анатолія Петровича Пуха – доцента кафедри АБВ.

Юрія Давидовича Абрашкевича – професора кафедри будівельних машин.

Віктора Васильовича Гайдайчука – завідуючого кафедрою теоретичної механіки.

Георгія Борисовича Лисова – асистента кафедри інженерної геодезії.

Ольгу Володимирівну Заїку – доцента кафедри архітектурної кваліметрії.

З ЮВІЛЕЄМ , ДОРОГІ ДРУЗІ !

❧ Нехай творча вдача, добре здоров’я, успіхи, щастя не покидають Вас ніколи ! Ще бажаємо Вам витримки, терпіння, відчувати міцне плече добрих друзів й найближчих людей в найхмарніші дні !

СТУДЕНТИ, КОЛЕГИ, ДРУЗІ ✍

СІМ РОКІВ ВТРАТ І СПОДІВАНЬ

(Прод. Початок в № 1-2, 1998 р.)

Для сьогоденної ситуації притаманне стрімке прискорення соціокультурних процесів. Прискорення темпів життя породжує відчуття ефемерності – нової якості швидкоплинності повсякденного буття. Відчуття скороминущого та несталості сьогодні глибші й гостріші, ніж будь-коли. Якщо у минулому ідеалом були міцність та довгочасність, то тепер панує принцип: використав – викинь. До того ж цей принцип поширюється не тільки на відношення людини до речей й на ставлення людини до людини, на ідеї, уявлення, поняття тощо. Перманентне прискорення і оновлення виступають провідними характеристиками сучасного життя індустріального суспільства. Цим самим на новий рівень підносяться проблеми спеціалізації й адаптації, так як недовговічність і новизна утворюють “суміш”.

Проблема в тому, чи готова молода людина мати справу з розмаїттям вибору продуктів матеріального й духовного виробництва, що непомірно зростає. Людина, що прагне встановити з іншими людьми соціальні зв'язки, ототожнити себе з певною групою, веде пошуки у міцливому середовищі, де всі об'єкти, з якими вона стикається і до яких вона могла б приєднатись, перебувають у русі, що прискорюється. Їй доводиться вибирати серед цінностей і цілей, що рухаються, і чисельність яких невинно зростає.

Так, “перебудова” дала нового позитивного “героя часу” – політичного дисидента. Павло Корчагін пішов у небуття. Але і образ нового героя протримався недовго, у 90-ті роки його місце посіли так звані “бізнесмени”, “нові українці”. Засоби масової інформації розпочали активно пропагувати “ділову хватку” та “вміння жити”. Часто-густо здається, що наше суспільство тріщить скрізь. Держава, школа, сім'я, релігійні організації, політичні лідери, засоби масової інформації, різні субкультури і навіть ровесники рекламують дуже різні і відмінні одна від одної цінності. Таким чином, пошуки себе, своєї індивідуальності і соціального статусу ускладнюються чисельністю і складністю вибору, що сполучається з ефемерністю, динамізмом та новизною життєдіяльності.

Цей висновок підтверджується соціологічними дослідженнями погляду студентів на систему цінностей. По нашим опитуванням ієрархія найбільш значущих цінностей студентів змінювалась так, і це можна побачити в діаграмі.

Попри всі катаклізми, що відбуваються в країні, пріоритетними для студентів, як свідчить діаграма, залишаються цінності мікросвіту: любов, дружба і особисте життя, що є відбиттям актуальних екзистенціальних проблем, які вирішуються особою саме в юнацькі роки, коли найбільш сильна й найменш реалізована потреба у відчутті особистої значимості, в самоствердженні.

Останнім часом помітно заявила про себе певна група студентів-вихідців із забезпечених родин, що відзначається прагматизмом, цілеспрямованістю суджень, оцінок і діяльності. Вони орієнтовані на забезпечення себе у майбутньому матеріальним достатком та просуванням по соціальних і службових сходинках. Їх інтереси концентруються у сфері освіти як необхідної умови передумови досягнення мети. При цьому освіта розглядається ними не як засіб саморозкриття, а як шанс успішного просування в житті. Серед них багато таких, які навчаються на різних практичних освітніх курсах. В манері одягу їх відрізняє діловий класичний стиль та підкреслена охайність. На відміну від “люберів”, “гопників” називають вони себе “яппі” або “неояппі”, їм властива турбота про своє здоров'я, займаються престижними видами спорту. Характерним для них стало прагнення робити гроші, досягти успіху в якості бізнесменів, банківських чиновників, юристів. Їм властиві технократичні установки та своя власна субкультура з дуже коштовними матеріальними атрибутами.

Заслужовує на увагу факт поступового зростання переваг людських потреб над потребами науково-технічного розвитку (від 60% восени 1992 р. до 75% весною 1996 р.) та стабільний пріоритет прав людини над правами власності (до 88% опитаних у 1996 р.), що є відрадним показником гуманізації поглядів наших техніків

(Поч. Продовж. на стор.4)

Діаграма

(Ієрархія найбільш значущих особистих цінностей студентів (в %))

1992 рік	1994 рік	1995-96 р.р.	1997 рік
Кохання – 73	Дружба – 77	Гроші – 78	Гроші – 22
Дружба – 72	Кохання – 67	Кохання – 74	Дружба – 6,2
Особисте життя – 63	Особисте життя – 67	Дружба – 72	Кохання – 8
Освіта – 63	Сім'я – 63	Особисте життя – 68	Особисте життя – 5,3
Сім'я – 55	Освіта – 62	Секс – 63	Секс – 10
Сім'я – 55	Секс – 56	Сім'я – 61	Сім'я – 5,3
Гроші – 51	Гроші – 54	Творчість – 54	Творчість – 3,2
Творчість – 45	Творчість – 44	Освіта – 54	Освіта – 4,2
Праця – 41	Праця – 40	Праця – 40	Праця – 1,9
Релігія – 27	Релігія – 27	Патріотизм – 24	Здоров'я – 30
Патріотизм – 26	Патріотизм – 24	Релігія – 15	Релігія – 1,8
			Патріотизм – 1

СІМ РОКІВ ВТРАТ І СПОДІВАНЬ

(Прод. Початок на 3 стор.)
орієнтованих студентів.

Звертає увагу позиція “праця” у ціннісній ієрархії як першокурсників, так і старшокурсників. На наш погляд, пояснюється це розведенням понять “освіта” і “праця”. Для студентів основним завданням є діяльність з приводу отримання освіти, а праця безпосередньо для них – реальність дещо віддаленого майбутнього, тобто наступний життєвий етап або засіб підробити. Проте це не викликає тенденції падіння цінності праці в молодіжному середовищі, орієнтованій на “легкі гроші” і просто споживчу позицію.

Викликає стурбованість той факт, що за даними опитування, позиція “патріотизм” стабільно посідає останнє або передостаннє місце. Пояснюється це тим, що сам термін “патріотизм” за останні роки був дискредитований офіційною пропагандою та діяльністю певних політичних об’єднань і їх лідерів. Мабуть, це поняття для сучасних юнаків набрало специфічно негативного забарвлення. Орієнтація засобів масової інформації на похідні цінності, упосліджене, зневажливе висвітлення теорії і традицій нашої країни, а також зростання кризових процесів та непопулярність заходів, що здійснюються урядом, не сприяють формуванню почуття гордості за Україну, що відроджується як незалежна, суверенна, демократична держава.

Суспільство відтворює себе біологічно й соціально через молоде покоління. Молодь у певному розумінні – це майбутнє країни, а тому її настрої, поведінка і самопочуття є барометром, що вимірює загальний політичний і соціально-психологічний клімат в даному

суспільстві. За всієї специфічності молоді не існує поза соціальними верствами, стратами й групами, а тому і молодіжні проблеми вихідні від більш широких соціально-політичних проблем, що зачіпають і інші верстви суспільства. Як соціально-демографічна група молоді у будь-якому випадку залежить від соціально-економічних і політичних відносин, що знаходяться у підвалинах суспільства. Виключно молодіжних феноменів, котрі були б у рівній мірі справедливими для будь-якого соціуму і усіх часів, не існує. Опосередковано молоді несе у собі всі суперечності, властиві суспільству як цілому. Однак вікові особливості суттєво відбиваються на формуванні ціннісних установок, які у свою чергу виступають важливими життєвими регуляторами. Ідеали і цінності, які формуються в молодості, з часом змінюються, але саме вони стають світоглядною основою соціально зрілої особистості і, якщо можна так висловитись “керуючого” суспільством покоління.

Виходячи з цього важливо усвідомити й завдання професорсько-викладацького складу вищого навчального закладу у проведенні освітньої діяльності, яка включає навчальну, виховну, наукову, культурну, методичну діяльність, забезпечення умов для оволодіння системою знань про людину, природу і суспільство, формування соціально зрілої, творчої особистості, виховання морально, психологічно і фізично здорового покоління громадян; формування громадянської позиції, патріотизму, власної гідності, готовності до трудової діяльності, відповідальності за свою долю, долю суспільства, держави і людства; забезпечення високих етичних норм, атмосфери доброзичливості й взаємної поваги у стосунках між працівниками, викла-

дачами та студентами.

Кафедри залишаються головним підрозділом вузу і вище зазначені положення є їх основним обов’язком. До цього їх зобов’язують соціальні зміни в суспільстві перехід до ринкових відносин, бездумне руйнування усталеної системи цінностей, зміни духовних орієнтирів та ідеалів, створення ідеологічного вакууму, розмитість моральних норм, погіршення становища більшої частини населення, - які посилюють процес руйнування людини, особливо молоді, її свідомості. Сьогодні як ніколи важливо допомогти студентам розібратися у нашій складній ситуації і знайти зважений вибір та вихід із парадоксів абсурдів. Найважливішим обов’язком професорсько-викладацького складу залишається озброєння студентів знаннями про гуманітарні засади життя людини в уявленнях української народної культури, сутність гуманітарних людських цінностей. Саме гуманітаризація життя визначає зміст парадигми людського існування.

На жаль, у Положенні про державний заклад освіти, затвердженому урядом, не передбачено проведення кафедрами виховної роботи. Але викладачам не слід поспішати складати з себе ці повноваження.

І.Дзюбко,
Заслужений діяч науки і техніки
України,

В.Гусаров,

В.Макогон,
доценти кафедри політичних наук

Ювілейна дата – 15 років.

(Прод. Початок на 2 стор.)

На кафедрі виконані пошукові науково-дослідні теми: "Концепція розселення на території України на період до 2010 р." /1986/; "Архітектурне формування середовища територіально-виробничих комплексів /в умовах в/о Стиролу" /1985-1989 р.р./; "Планувальна організація міждержавної планувальної вісі Львів-Жешув" /1996-1997 р.р./.

Під керівництвом І.О.Фоміна кафедра бере активну участь в розробці державних містобудівних програм. Перш за все це стосується розробки генерального плану м. Києва нового покоління і концепції реконструкції його історичного громадського центру, корегування генерального плану м. Одеси, розробки Генеральної схеми планування території України.

Викладачі, аспіранти і студенти кафедри беруть активну участь у міжнародних конкурсах. Зокрема, "Дніпро – 21 віку" /1991р., 2-га премія, учасники: проф. М.М.Кушніренко, ас. І.І.Устінова, ас. Д.В.Бадзюх, студ. С.Царенко/, "Конкордія. Город будущего" /1992 р., 2-га премія, учасники: ас. І.І.Устінова, доц. В.О.Яценко/.

Кафедра містобудування щороку широко представляє дипломні проекти студентів на Всесоюзних та Всеукраїнських оглядах-конкурсах дипломних робіт. Всього в період з 1986 по 1998 рік кафедрою було представлено понад 20 проектів, з них 12 дипломних робіт нагороджено дипломами 1 ступеню, 8 дипломних робіт – дипломами 2-го ступеню. За цей період на кафедрі понад 10 аспірантів та пошукувачів захистили кандидатські дисертації з спеціальності 18.00.04. "Містобудування і ландшафтна архітектура".

Архітектурна освіта, як відомо, включає дві основоположні частини навчального процесу: архітектурне проектування і систему лекційних (теоретичних) курсів, які взаємообумовлені. Містобудівна теорія сприяє оволодінню як творчих, так і наукових методів проектування. Разом з цим засвоєння лекційного курсу дає можливість проникнути в суть містобудівної науки, а також одержати знання про різні прояви практичної діяльності. Тому на кафедрі читається понад 13 лекційних курсів в напрямках, які віддзеркалюють дві архітектурні спеціальності – містобудування та ландшафтну архітектуру, а також ієрархічну структуру містобудівних об'єктів та їх типологію. З приводу цього основними дисциплінами є – районне та міське планування, реконструкція міст та житлових районів. В сучасних соціально-економічних

умовах України виникла також потреба в нових лекційних курсах: містобудівне законодавство, соціально-екологічні проблеми містобудування, ландшафтної архітектури та інші.

Кафедра має тісні творчі зв'язки з кафедрами містобудування "Львівської політехніки", Харківського інженерно-будівельного інституту, Архітектурним інститутом Одеського Державного Університету, Харківською Академією комунального господарства, Полтавським інженерно-будівельним інститутом МАРХІ, Московським інженерно-будівельним інститутом. Кафедра налагоджує зв'язки з провідними містобудівельними школами Польщі, Міжнародною спілкою міських і регіональних планувальників / ISOCARP/, Міністерством містобудування в Кувейті, Йорданії.

В 1991 році від кафедри містобудування відокремилась кафедра промислової архітектури (нині кафедра дизайну архітектурного середовища на чолі з завідувачем кафедри – доцентом, канд.арх. В.О.Тимохіним). Кафедра проводить значну роботу по формуванню учбово-методичної бази та забезпеченню навчального процесу сучасною методичною літературою. На кафедрі видані підручники: проф. І.О.Фомін "Основи теорії містобудування" (1997р.), професори В.В.Владимиров, І.О.Фомін "Основи районної планировки" (1995 р.) та учбові посібники: проф. М.М.Кушніренко "Методи передпроектного аналізу в містобудуванні" (1996 р.), професори І.О.Фомін, М.М.Кушніренко "Теоретические основы градостроительного проектирования" (1988 р.), професори І.О.Фомін, М.М.Кушніренко "Основы районной планировки" (1987 р.), учбовий посібник "Применение математических методов и вычислительной техники в учебном градостроительном проектировании" (1990 р.) видала група авторів : професори І.О.Фомін, М.М.Кушніренко, доц. В.О.Тимохін, ас. О.Куш. Вийшло в світ кілька монографій. Серед них: проф. І.О.Фомін "Город в системе населенных мест" (1986 р.), доц. В.К.Щербань "Ландшафт и архитектура города" (1987 р.), доц. В.О.Тимохін "Территориальный рост и планировочное развитие города" (1989 р.).

З приводу 15-річчя кафедри містобудування є приємна нагода висловити щиру вдячність всім тим, хто плідно працює тепер в складі кафедри, а також тим, хто працював раніше і сприяв її становленню та розвитку.

М.Кушніренко,
професор, член-кор. АБУ

Зверніть увагу!

Цього року відділ періодики нашої бібліотеки отримує понад 50 найменувань журналів. Пропонуємо ознайомитися з новинками. Відділ періодики знаходиться на 7-му поверсі лабораторного корпусу університету, кімн. 7710.

Ю. Хорунжий. Любов маєш – маєш згоду: Історичний роман // Дніпро. № 3-4. –1997. – с. 2-67.

В. Хоменко. Україна і монголо-татарська колонізація, або новий погляд на історичну реальність // Берегиня. 1997. № 1-2. С. 52-70.

В. Петров. Український фольклор: заговори, голосіння, обрядовий фольклор народно-календарного циклу. // Берегиня. 1997. № 1-2. С. 126-144.

З. Легкий. Дивовид: Роман // Дзвін. – 1997. № 5-6. С. 3-42.

В. Коптілов. Вольтер: Біографія – есе. // Вітчизна. 1997. № 1-2. С. 107-122.

Е. Нахлік. Українсько-російська двомовність у творчості Пантелеймона Куліша. // Вітчизна. 1997. № 1-2. С. 136-143.

А. Кокотюха Осінній сезон смертей: Детективний роман. // Березіль. 1997. № 3-4. С. 26-110.

М. Малахута. Диптих про любов: Новела. // Березіль. 1997. № 3-4. С. 117-130.

Хуан Мадрид. Ангел смерті: Детектив-роман. // Всесвіт. 1997. № 5-6. С. 69-187.

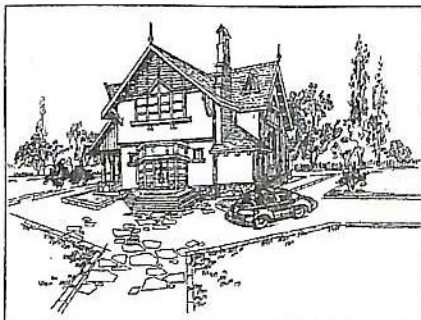
Залыгин С. Уроки правнука Вовки: Маленькая повесть // Новый мир. 1997. № 7. С. 54-80.

Н.Курбанова,
зав.відділом періодики

Як вилікувати дачний будинок ?

“Стійкість, зручність чи краса ?”

На перший погляд - безглузде запитання: нестійка зручність швидко втрачає всі гаразди - дехто в цьому пересвідчився. В той самий час стійкий, міцний, але незручний будинок принесе швидше не радість, а мороку. Лишається краса . . . А що це таке ? Зручно, міцно та й годі. Та от раптом бачиш, а сусід збудував фанний будинок. Приємно дивитися, люди схвалюють, хазяї пишються. А повз вашу хату ходять якомсь ніяково . . . Та і настрої дещо зіпсований, та ще й діти дорікають: “Невже ти, тато, не зміг людськи зробити ?”

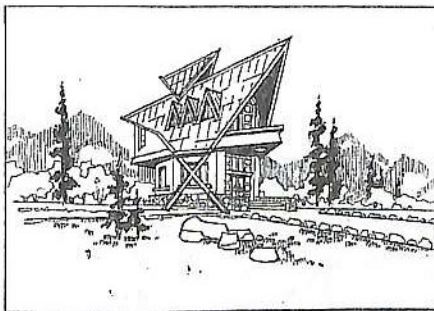
Це, так би мовити, приказка, жарт, але маємо справу з досить серйозним явищем. Всім нам властивий так званий “комплекс будівника”. Як тварини та комахи лаштують нори, гнізда, мурашки та стільники, так і людина приречена на будівничу активність. Ну, в тваринному світі все просто. Там істота проходить своє довічне генетичне програмоване коло. З “гомо сапієнсом” - не те. Йому дана свідомість, свобода волі, а, отже, і свобода вибору умов та форм існування. Від того людина створює свій штучний власний світ існування - архітектуру.

Запитаєте: “А навіщо та архітектура ?” А для того, щоб вирости та існувати в культурному середовищі напрацьованому досвідом сотень поколінь, швидко входити у багатовічний поступ людства.

В обмеженому викладі не будемо занурюватись в деталі психологічного впливу середовища на людину, слід тільки врахувати, що

цей вплив здійснюється підсвідомо, непорозуміння та порушення законів світової гармонії в нашому довкіллі призводить не тільки до духовних, а до фізіологічних розладів, конфліктів.

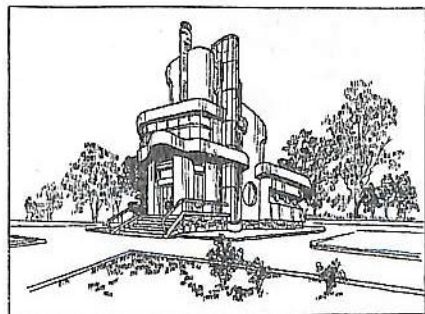
Та досить теорії - час переходити до практичних підсумків. В останній час ми стали свідками бурхливого сплеску самодіяльного будівництва в селах, передмістях і в містах. Починалось все досить безневинно - з жорстко нормативних площі садових будиночків, які швидко потопали в зелені дерев та винограду. Та з розвитком демократизації, процес, як то кажуть, пішов, і виникли здоровезні споруди. Такі ж страшенні за зовнішнім виглядом, як і за ступенем незручності. Спрацювало те ж саме впевнення в тому, що в будівництві розуміється кожен, особливо - господар. Поза увагою був залишений хіба що один важливий чинник: на протязі не сотень - а десятків тисяч років виникла важлива галузь людської активності на межі будівельної практики та мистецтва - архітектура . . . Нагадаємо, що в перекладі це слово означає вищу майстерність. Так от, саме ці вищі майстри і накопили досвід важливості врахування краси довкілля, як вираз гармонійного поєднання людської життєвої активності та психіки з природою, а звідси і відповідного впливу на особистість та суспільство. От вам і непотрібна краса ! Між

іншим, всі дуже ретельно стежать за вимогами краси в виборі одягу, предметів вжитку, прикрас, навіть під час щоденного косметичного ритуалу. Та створити показний будинок - зовсім не те що причепуритись пе-

ред дзеркалом. Як ви вже зрозуміли, тут потрібні фахівці, не тільки обізнані, а ще й порядні.

Останнє слово додане в тому сенсі, що, на жаль, проектувальники часом вводять в оману довірливих замовників. Досить придивитись на так званий, “другий Київ” - скупчення будинків співвітчизників-багатіїв /не хочу додавати більш точного епітету/, кожен з яких замовляє начебто досконалу композицію з дорогих матеріалів, та в поєднанні з тісним оточенням таких само амбіційних споруд, утворює безладне нагромадження, щось подібне на купу брухту за глухими бетонними парканами. Та в чому ж справа ? - скориставшись неосвідченістю замовника, проектувальник /не наважуюсь назвати його архітектором/ отримав гроші за окремий проект, не знаючи, або не бажаючи передбачити наслідки будівництва.

Та мета нашої статті - дати певні поради до засобів лікування або хоча б косметичного оздоблення будинку, що його занапастив неосвідчений будівник.

Один будівельник якось висловив досить інформативну думку: “Будинок завершений, лишилось тільки додати архітектуру”. Так от, саме вона, архітектура, вимагає іноді певного втручання добудови та навіть перебудови. Згадайте про численні “садові” будинки на височезних цоколях з фундаментних блоків. Літньої пори /на цей час і розрахований дачний будинок/ господарі сновигають вгору і вниз

(Початок. Прод. на 7 стор.)

Як вилікувати дачний будинок?

“Стійкість, зручність чи краса?”

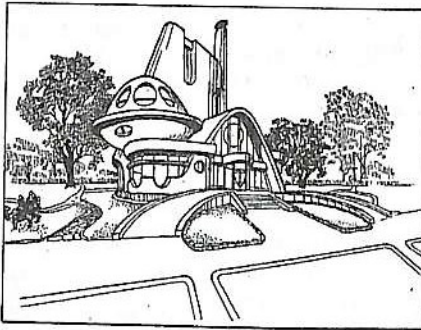
(Прод. Початок на 6 стор.)

по височезних сходах. Нарешті втомлюються і мешкають у напівтемній кухні або коморі. Житлові кімнати використовуються тільки для сну.

Ну що порадити в цьому випадку? Варто добудувати денну кімнату вітальню, поєднану з кухнею. Але на цей раз вже час зважити на зовнішній вигляд споруди, підбати про врівноваженість об'єму.

Часом будинок відповідає своєму призначенню, та, на жаль, дуже непоказний. Розглянемо можливості вдосконалення споруди на реальному прикладі - нещодавно реконструйованому садовому будинку. Будинок мав досить поширений тип, який після завершення викликав невдоволення господарів та зловтішні співчуття сусідів. Можна навіть не малювати такої споруди - самі уявляєте: традиційний цоколь, два вікна та горище. Архітектор, до якого хоч і запізно звернулись по допомогу, запропонував кілька можливих засобів лікування. Найпростіший - декорування з застосуванням кольору в

традиційному або “авангардному” стилі. Це дає змогу збагатити або змінити композицію кольорової поверхні. Таким, досить простим засобом можна надати безнадійно зіпсованому фасаді гарних пропорцій та ритму, збагатити його пластику, підкреслити вдалі елементи та замаскувати невдалі.

Застосування суперграфіки відкриває широкі можливості, становить особливу сферу художньої діяльності. Більш радикальним рішенням є добудова споруди, так би мовити, її оперення за рахунок балконів, терас, еркерів та екседр /виступаючі з площини стін об'єми

на верхніх або нижніх рівнях/.

Нарешті, власник, який перейнявся розумінням важливості та доцільності архітектури, в змозі добудувати будинок, змінюючи його план, кількість поверхів, а отже, і силует. Доповнення можуть бути в вигляді об'ємів солярію, денної вітальні, зовнішніх сходів та оранжереї. Таким чином пересічний утилітарний будиночок можна перетворити на сучасну, виразну, хоч і невеличку віллу.

Все ж не будемо забувати про поєднання краси з функціональною та конструктивною досконалістю. Без врахування цього неможливо забезпечити комфорт в помешканні та на ділянці. Вдале архітектурне вирішення оселі значно підвищує соціальний статус родини. Нарешті, час вже зрозуміти доцільність заручення до проектування архітектора, або хоча б звернення по його пораду.

С.Зиміна,

канд.архітектури, доцент

Нормативна документація України.

Науково-технічний і економічний прогрес України на сучасному етапі нерозривно пов'язаний з підвищенням якості продукції на основі вдосконалення метрологічного забезпечення і стандартизації. Стандартизація, метрологія та вимірювальна техніка – три основні ланки, рівень і темпи розвитку яких найбільш впливають на якість усієї промислової продукції.

- Стандартизація – законодавча основа якості;
- Метрологія – наукова основа якості;
- Вимірювальна техніка – одна із складових матеріально-технічної бази забезпечення якості продукції.

Держстандарт як єдиний національний орган України з стандартизації, метрології та сертифікації забезпечує реалізацію державної політики в сфері стандартизації, метрології та державного нагляду, спрямованого на сприяння економічному розвитку країни, представляє її інтереси в міжнародних організаціях.

Україна – член майже 40 міжнародних організацій. Вона бере активну участь у діяльності понад 100

постійних і тимчасових органів, створених в межах цих організацій. Вступ України у Раду Європи є ще одним прикладом того факту, що визначення і входження України у світове товариство набуло нового виміру.

Прискорений розвиток національної системи стандартизації, метрології та сертифікації розпочався з 1993 року, коли Україна стала повномірним членом ISO та Міжнародної електротехнічної ІЕС, членом-кореспондентом Міжнародної організації законодавчої метрології (OIML), першою з країн колишнього СРСР членом-кореспондентом Європейського комітету з стандартизації (CEN), набула членства в Міжнародній інформаційній мережі INOSET.

Станом на 01.06.97 р. у Головному інформаційному фонді стандартів Держстандарту зберігається понад 100 тисяч нормативних документів: державні стандарти України, міжнародні, європейські, міждержавні стандарти, національні стандарти розвинутих країн світу та країн головних товарних партнерів України.

(Початок. Прод. на 8 стор.)

Нормативна документація України.

(Прод. Початок на 7 стор.)

Фонд постійно поповнюється нормативними документами, які отримуються в рамках міжнародних угод, укладеними Держстандартом (протягом 1996 року до фонду надійшло понад 8100 нормативних документів, протягом першого кварталу 1997 року – 1817 нормативних документів).

Як же нормативні документи України вивчаються і застосовуються в навчальному процесі? Автори підручників і навчальних посібників не володіють інформацією, яку відображено в державних стандартах і гармонізовано з міжнародними стандартами. Тому вони користуються російськими джерелами інформації і створюють підручники і навчальні посібники українською мовою з калькованими перекладами російськомовних термінів та технічних вимог. За станом на 1997 рік Держстандартом України видано на терміни та визначення – 488 ДСТУ, а всього понад 2000 ДСТУ.

Автори уникати цього не можуть, не допомагають навіть державні видавництва, або в багатьох з них немає фахівців, що достатньо обізнані з вимогами нормативних документів та відсутні кошти на придбання їх.

Отже, ректоратом було створено організаційно-методичну групу по застосуванню в навчальному процесі чинних стандартів й інших документів.

Був розроблений і 15 грудня 1997 року затверджений ректором стандарт підприємства СТП-001-97 оформлення розрахунково-графічних курсових робіт студентів, курсових та дипломних проектів. В його

розробці брали участь професор кафедри експлуатації і ремонту будівельних машин І.І.Назаренко, доценти цієї ж кафедри Ю.О.Баранов та нарисної геометрії, інженерної і машинної графіки Т.П.Ніколаєнко, а також асистент кафедри експлуатації і ремонту М.О.Клименко разом з співробітником Кабінету стандартизації і сертифікації С.В.Біленьким.

Стандарт був узгоджений з професором В.А.Баженовим та Г.А.Антоненком, начальником учбового відділу В.О.Вязанкіним та деканами стаціонарних факультетів В.М.Смирновим, А.М.Станкевичем, С.П.Войтенком, В.В.Трофімовичем, В.І.Гоцем та О.В.Кашенком.

Хотілося б відзначити найкращі методичні рекомендації для студентів всіх спеціальностей університету. Серед них "Єдина система допусків та посадок", "Коди та кодування інформації. Штрихове кодування", "Методичні рекомендації з користування каталогом нормативних документів України /Автор всіх робіт – професор Г.А.Саранча/. Є також методичні вказівки по вивченню дисципліни "Метрологія і стандартизація для спеціальностей АЦБ та ТБ КВМ".

Нові вимоги – нові технології – нова техніка. Про все це в стандартах в нормативних документах.

Г.Саранча,
професор, Заслужений працівник
Вищої школи УРСР

Новини українського правопису

Як відомо, правопис української мови має довгу і складну історію. В кінці 1980-х років виникла необхідність переглянути український правопис, внести в нього зміни. Спеціальною комісією були підготовлені нові видання українського правопису – третє (1990) і четверте (1993). Таким чином, були узаконені деякі змінені норми правопису української мови.

Найголовніші зміни зводились до наступного. По-перше, була повернена в українську абетку літера Г, вживається в ряді українських слів (ґрунт, ганок, гвалт, гедзь, гудзик, дзига та ін.) і в іншомовних словах як відповідник латинському g (але не в словах грецького походження!). По-друге, релігійні терміни (Бог, Великдень, Різдво та ін.) стали писатися з великої літери. По-третє, змінено написання багатьох іншомовних слів: у багатьох випадках знято подвоєння приголосних (бароко замість барокко); запроваджено написання И замість І в ряді назв (Алжир, Вашингтон, Чикаго, Чилі, Бразилія, Сирія, Крит замість Алжір, Вашингтон тощо); знято літеру Й в деяких іншомовних словах (конвеєр, Смен замість конвейєр, Йємен). Змінено ще деякі написання: тепер треба писати Андрєс замість Андрєєв (хоча Алексєєв, Сергєєв, Матвєєв та ін. зберігаються в старому написанні), В'ячеслав замість Вячеслав. "Кличну форму" узаконено тепер називати "кличним відмінком", "м'який знак" – "знаком м'якшення".

Ці зміни та нововведення є результатом роботи комісії фахівців. Нова редакція правопису української мови – офіційно затверджена норма.

Для докладнішого знайомства з сучасним українським правописом рекомендується скористатись виданнями: Український правопис. 3-є вид.- К., 1990; Український правопис. 4-є вид.- К., 1993; Бурачок А.А. Що змінилося в українському правописі? – К., 1997.

Ю.Мосенкіс,
доцент кафедри українознавства

Засновник - Київський державний технічний університет будівництва і архітектури
"А+Б". Свідоцтво про реєстрацію: КІ, №137 від 20.12.1995 р.

А+Б
Редактор - Ірина Геращенко
Адреса редакції: 252180, м.Київ-180,
Повітрофлотський проспект, 31,
кімн.346, тел. 241-55-35

Газета зверстана на комп'ютерному видавничому комплексі університету.
Комп'ютерна верстка О.В.Горбатовська
Обсяг і полоса формату 1 друкований аркуш, тираж 1000 примірників. Безкоштовно